

Pressmeddelande

15 september 2016

Grön tillväxt – kejsarens nya kläder i miljöpolitiken

I en ny rapport till ESO granskar Per Kågeson begreppet ”grön tillväxt” som förespråkas framför allt av OECD. Det finns flera definitioner och ingen samsyn om vad begreppet egentligen betyder. Grön tillväxt verkar mest ha tillkommit för att visa att ekonomisk tillväxt är förenlig med god miljö. Bristen på substans gör begreppet mindre relevant i det praktiska miljöarbetet.

I de nationella stimulanspaket som lanserades till följd av finanskrisen 2008 fanns många satsningar på miljö. Det har också funnits intresse av att motverka uppfattningen att ekonomisk tillväxt är negativt för miljön. Grön tillväxt är ett begrepp som introducerats under senare år, jämte begrepp som hållbar utveckling och grön ekonomi, för att visa att ekonomisk tillväxt kan förenas med god miljö. Den ESO-rapport som publiceras i dag konstaterar att begreppet inte är särskilt användbart i det svenska arbetet mot de nationella miljö kvalitetsmålen. Däremot har begreppet andra förtjänster eftersom det tydligare markerar kopplingen mellan miljö och ekonomi. Vikten av att välja kostnadseffektiva åtgärder och styrmedel i miljöpolitiken blir därmed tydlig.

– Det svenska miljömålsarbetet kan lära av det internationella arbetet med grön tillväxt genom att tydligare fokusera på kostnadseffektivitet, säger Per Kågeson.

Rapporten *Grön tillväxt under lupp – en ESO-rapport om ett begrepp i tiden* publiceras i dag.

För frågor om rapporten kontakta Per Kågeson, 070-942 81 27.

För ytterligare information om ESO:s verksamhet, kontakta kanslichef Lena Unemo, tel. 08-405 82 80, eller besök expertgruppens hemsida www.eso.expertgrupp.se.

Expertgruppen för Studier i Offentlig ekonomi (ESO) är en kommitté under Finansdepartementet, med uppdrag att självständigt bidra till att bredda underlaget för framtida samhällsekonomiska och finanspolitiska avgöranden. ESO tar fram analyser och policyrekommendationer som baseras på aktuell forskning och beprövad erfarenhet. Arbetet bedrivs huvudsakligen genom att forskare och institutioner får i uppdrag att genomföra kvalificerade studier. Undersökningar utförs även i egen regi. ESO beslutar självständigt vilka ämnen som ska behandlas och vilka rapporter som ska publiceras.